PREGĂTIRILE PENTRU NEAPOLE S-AU ÎNCHEIAT

Acum ne așteaptă pe toți iubitorii fotbalului din țara noastră cel mai palpitant meci din ultimii ani. Al nostru, al tuturora, fiindcă nu joacă nici Rapid, nici Dinamo, nici Știința Craiova sau Petrolul, ci ECHIPA NAȚIONALĂ, care ne este mai dragă decît toate cluburile sportive la un loc.

Reprezentativa României va întîlni sîmbătă 26 noiembrie, la Neapole, echipa Italiei într-o partidă de mare interes pentru fotbalul ambelor țări. Pe de o parte, Italia, primă vioară în fotbalul european pînă la recentul campionat mondial, are neapărată nevoie de o reabilitare după eșecul din Londra ; pe de altă parte, fotbalul nostru va avea de suportat o puternică verificare în fața unui soccer cu o mare și bogată tradiție, de o valoare incontestabilă în lume și, bineînțeles, dorim să trecem cu bine acest dificil examen.

Echipa Italiei a îmbrăcat garderoba faimosului club Internazionale din Milano, cu fotbaliști care valorează pe „piața transferurilor" aproximativ 2 000 000 de dolari. Interiștii și San Siro s-au mutat săptămîna aceasta la Neapole pentru a salva onoarea fotbalului italian după eliminarea din preliminariile campionatului mondial, întregul suflu sportiv al peninsulei s-a mobilizat pentru ca reapariția echipei Italiei într-o competiție oficială să coincidă cu un succes.

Fotbaliștii noștri vor avea de făcut față unei extraordinare avalanșe și tocmai prin natura acestei împrejurări meciul de sîmbătă prezintă dificultăți deosebite. În afara avantajului obișnuit al gazdei, care este după aprecierile unanime de 70 la sută, mai atîrnă deci în cîntar situația specială a întîlnirii pentru prestigiul adversarilor noștri și greutățile întîmpinate în alcătuirea reprezentativei noastre.

O scurtă incursiune în trecutul apropiat al evoluției echipei noastre naționale ne amintește victoriile de răsunet de la București asupra unor formații ca acelea ale Cehoslovaciei, Portugaliei și Uruguayului, insuccesele de la Praga și Ankara, dar și comportări apreciabile, în deplasare, în fața unor echipe de valoarea adversarilor pe care fotbaliștii noștri îi vor întîlni sîmbătă, Portugalia și R. F. Germană.

Acum, din echipa națională care în 1966 a înregistrat un progres față de anii precedenți, au mai rămas doar cinci titulari : Popa, Dan Coe, Gherghelí, Pîrcălab și Dridea I, **neselecționați din cauza accidentărilor sau a lipsei de formă jucători ca** Nunweiller III, Mocanu, Badea **și** Sorin Avram. **Locul acestora au fost luat de debutanți ca** Deleanu, Dobrin **și** Barbu, **care vor îmbrăca pentru prima oară echipamentul tricolor într-o întîlnire oficială,** Frățilă **și** Lucescu, **aflați la al treilea meci în reprezentativa țării, și** Datcu, **reintrat în formație datorită formei sale excelente din luna noiembrie. Unsprezecele care va păși, deci, pe stadionul din Neapole este următorul : DATCU — POPA, BARBU, DAN COE, DELEANU — GHERGHELI, DOBRIN — PÎRCĂLAB, FRĂȚILĂ, DRIDEA I, LUCESCU.**

O formație înnoită despre care se poate spune că întrunește vederi unanime dacă ținem seama de faptul că toți jucătorii selecționabili au trecut prin filtrul diverselor încercări, dînd acest „11", care dacă nu se va mai ivi vreo dificultate, va trebui să țină piept dezlănțuitei ofensive a vestitei „Squadra Azzura".

Comparînd numele și renumele jucătorilor din cele două formații, avantajul italienilor este evident, dar nu-i mai puțin adevărat că fotbaliștii noștri printr-o dăruire totală în joc, printr-un avînt caracteristic tineretului nostru sportiv, poate să contrabalanseze superioritatea prestabilită a formației gazdă. Avem debutanți în echipă, dar să sperăm că ei vor învinge tracul obișnuit, fiindcă au constatat că atunci cînd teama de adversari dispare, jocul poate fi echilibrat și chiar cu momente favorabile. Experiența echipei Dinamo București în meciurile cu Internazionale Milano este edificatoare în această direcție. La primul meci pe San Siro 0—6, la al doilea, tot la Milano, doar 0—2, cu o situație excepțională de a fi făcut joc egal sau chiar de a cîștiga partida.

Acum jucătorii sînt conștienți de răspunderea lor în abordarea celui mai important meci al grupei a VI-a a campionatului Europei și sînt hotărîți să se angajeze cu toată ființa lor în această dispută. De aceea, noi trebuie să considerăm că prezența noastră în meciuri foarte grele este utilă fotbalului nostru, că acești pași trebuie făcuți cu curaj, cu încredere. Este de o mie de ori mai folositor ca fotbalul nostru să-și asume riscuri în competiții internaționale cu echipe foarte valoroase, decît să fie preferată absența, așa cum s-a procedat în 1960, cînd în preliminariile campionatului mondial din Chile urma să ne fie adversară tot echipa Italiei.

Reprezentativa noastră națională pornește la lupta sportivă cu însuflețire, cu devotament, hotărîtă să pună în această întîlnire tot potențialul de care dispune. Ea ar putea obține premisele pentru o calificare posibilă în cazul unui rezultat de egalitate, să încerce, dacă va fi cu putință, o performanță de mare prestigiu, ca acum 10 ani cu echipa Iugoslaviei, la Belgrad (1—0), să-și vîndă scump pielea, cum spune proverbul, dacă nici una din cele două posibilități optime de mai sus nu va putea fi realizată.

Împreună cu toți iubitorii fotbalului din țara noastră, dorim succes echipei naționale a României în greaua sa tentativă de la Neapole !

Aurel NEAGU

Frățilă

Barbu

Deleanu

ACUM 27 DE ANI...

La 11 iunie 1939, în București :

ROMÂNIA — ITALIA 0—1 (0—1)

Unicul gol a fost înscris de extrema stîngă **Colaussi** în min. 32. Joc echilibrat majoritatea timpului.

ROMÂNIA : **Pavlovici — Slivăț, Lengheriu — Vintilă, Iuhas, Lupaș — Orza, Reuter, Baratki, Bodola, Dobay.**

ITALIA : **Olivieri — Foni, Rava — Campatelli, Andreolo, Locatelli — Biavati, Perazzolo, Piola, Meazza, Colaussi.**

...ȘI ACUM 26 DE ANI

Pe stadionul din Roma, la 14 aprilie 1940 :

ITALIA — ROMÂNIA 2—1 (0—0)

A deschis scorul echipa noastră prin **Baratki** (min. 47), la o centrare a lui Gică Popescu. Egalarea a adus-o **Biavati** (min. 60), iar **Piola** a înscris golul victoriei în min. 69.

ITALIA : **Olivieri — Pagotto, Rici — Campatelli, Olmi, Locatelli — Biavati, Piola, Bertoni, De Maria, Reguzzoni.**

ROMÂNIA : **David — Sfera, Lengheriu — Vintilă, Iuhas, Lupaș — Bindea, Mihăilescu, Baratki, Reuter, Gică Popescu.**

CE NE-A ARĂTAT MECIUL CU POLONIA

Așadar, echipa noastră reprezentativă și-a continuat șirul victoriilor din ultima vreme pe teren propriu, întrecînd la Ploiești națională Poloniei.

O victorie meritată dar care a stat sub semnul întrebării, la un moment dat, spre sfîrșitul jocului, cînd fotbaliștii noștri au risipit ca un fum un avantaj de trei goluri (acumulat de o manieră mai mult decît convingătoare), pentru ca apoi să fie nevoiți să apeleze la un adevărat „forcing" pentru a marca golul victoriei.

Între meciul recent contra Poloniei și cel cu Elveția, disputat la începutul lunii, se pot stabili multe puncte de asemănare.

În aceste două întîlniri, echipa a funcționat bine în prima parte a jocului, cînd a acumulat un mare avantaj de goluri (cu Elveția 4—0 în minutul 38 ; cu Polonia 3—0 în minutul 39) pentru ca după aceea să aibă căderi îngrijorătoare. Dacă elvețienii s-au apropiat numai pînă la 4—2, polonezii — în schimb — ne-au egalat. Sub acest aspect, notăm însă o diferență între partida cu Polonia și cea din campionatul Europei. În meciul de la Ploiești, jucătorii noștri au avut destule resurse fizice pentru a forța jocul (și rezultatul) în final, cînd au atacat cu o vigoare care ne-a făcut să ne întrebăm dacă evidenta lor „căldare" din repriza a doua a fost de ordin fizic sau moral...

Paralelismul dintre cele două partide merge mai departe, sub raportul eficacității. *De multă vreme, reprezentativa noastră n-a mai înscris cîte 4 goluri într-un meci. A reușit acest lucru de două ori în această toamnă și — desigur — randamentul dat de* Frățilă *și* Lucescu (*autori și coautori la 7 din cele 8 goluri !*) *constituie una din explicații ; atacul a căpătat mai multă vigoare, mai mult „apetit" al golului.*

De altfel, în meciul cu Polonia, atacul a fost compartimentul nostru cel mai bun, *reușind unele acțiuni de toată frumusețea (golul al treilea înscris de Frățilă, de exemplu), remarcîndu-se prin mobilitate, viteză, simț al anticipării fazei.*

În schimb, meciul cu Polonia ne-a arătat că deficiențele constatate în apărare n-au fost decît în parte remediate. *Spunem în parte, pentru că înlocuirea lui Hălmăgeanu cu Barbu a fost utilă. Fundașii de margine însă au arătat slăbiciuni pe care oaspeții le-au speculat, Dan a continuat să joace nervos și uneori neatent, iar portarul Ionescu a avut și el neglijențe care ne-au produs emoții sau au dus chiar la primirea de goluri.*

Cît despre linia de halfi, aportul ei în joc a fost ameliorat prin introducerea lui Gherghelí. *Dumitru Popescu a făcut față (ca și în partida anterioară) doar o repriză. Poate că antrenorii ar fi făcut mai bine înlocuindu-l încă de la pauză și nu de-abia după 3—2... De asemenea, credem că, dat fiind caracterul de pregătire, de verificare al acestui joc, ar fi fost utile și alte schimbări în echipă, în special în apărare.*

Cum s-au comportat jucătorii noștri, fiecare în parte ?

Ionescu *n-a avut o zi prea bună. A apărat cîteva mingi dificile dar a greșit la golul marcat cu capul de către* Liberda (*n-a ieșit la centrare*) *ca și la cel egalizator cînd Strzalkowski a șutat de la 20 de metri.* Popa *a fost combativ, dar s-a găsit mereu în dificultate, mai ales în a doua repriză, în fața lui Jarosik.* Barbu *și-a făcut un debut bun ; joacă sigur, calm, are avantajul că nu degajează la întîmplare.*

Dan *are pe conștiință primul gol al oaspeților, dar și meritele majore ale înscrierii golului nostru victorios. Ce păcat, în altă ordine de idei, că acest excelent jucător se lasă atît de ușor pradă nervilor, stărilor emoționale cele mai contrarii !* Mocanu *ne-a arătat o pronunțată scădere de formă. Prezența lui* Gherghelí *în formație s-a făcut simțită în special sub raportul creșterii randamentului ofensiv. El s-a înțeles bine cu* Pîrcălab, *a fost mereu prezent la finalizare, înscriind un gol și fiind pe punctul de a marca în alte 2—3 situații.* Popescu *n-a fost pregătit fizic la nivelul pretențiilor naționalei.* Dobrin *a contribuit la îmbunătățirea jocului la mijlocul terenului într-un moment critic pentru echipă.* Pîrcălab *a jucat bine, creînd faze de atac remarcabile, în colaborare cu* Frățilă *care și-a confirmat postul, dovedind un bun simț al demarcării și al golului chiar dacă — sub acest aspect — a fost mai puțin prodigios decît în partida cu Elveția.* Dridea I *a fost, ca întotdeauna, foarte activ, dar jocul lui nu ni s-a părut exact orientat tactic. În fine,* Lucescu *— și el, ca și Frățilă, sub nivelul meciului cu Elveția — a corespus cerințelor. Are meritul de a fi lucrat excepțional golul victoriei cînd și-a încheiat o acțiune prelungită cu centrarea fructificată de Dan.*

Oaspeții ne-au lăsat o bună impresie mai ales în a doua repriză cînd ne-au dominat mulțumită unei continue alergări pe teren și faptului că au păsat mai mult decît noi. *Era de-a dreptul surprinzător, la un moment dat, să-i vezi pe polonezi (slăbuți fiziceste) alergînd cu o vioiciune extraordinară, cîștigînd duelurile corp la corp, etalînd resurse pe care nu le-ai fi bănuit.*

Oricum, Polonia a fost un adversar mai bun decît Elveția. Ceea ce — în perspectiva meciului cu Italia — a constituit un avantaj, pentru că echipa noastră a fost supusă unei verificări pe o treaptă mai ridicată.

Radu URZICEANU

ROMÂNIA — POLONIA 4—3 (2—0).
STADION : Petrolul Ploiești
SPECTATORI : 10.000
TEREN : moale, alunecos
TIMP : rece, ceață

AU MARCAT : **Brejza** (în propria poartă, în min. 16), **Gherghelí** (min. 27), **Frățilă** (min. 59), **și Dan** (min. 84) pentru România, **Jarosik** (min 60), **Liberda** (min. 74) **și Strzalkowski** (min. 80) pentru Polonia.

ROMÂNIA : Ionescu — Popa, Barbu, Dan, Mocanu — Gherghelí, D. Popescu (min. 78 Dobrin) — Pîrcălab, Frățilă, Dridea, Lucescu.

POLONIA : Majcher — Strzalkowski, Winkler, Brejza, Bazan — Szmidt, Suski, Grzegorczyk (min. 46 Liberda) — Galeczka, Jarosik, Faber.

Frățilă înscrie cel de al treilea gol al echipei noastre

Foto : S. BRAȘOVEANU